

Πολυσυλλεκτική σύνταξη του "Κόσμος" Αυστραλίας

Τον τελευταίο καιρό ευρισκόμεθα αντιμέτωποι με την έκρηξη της πορνογραφίας. Τούτο αποκαλύπτεται εκ των μεγάλων επιτυχιών της Αστυνομίας η οποία εξήρθησε μεγάλα πορνογραφικά δίκτυα με βρέφη, μαθητές, μαθητριάς, νεαράς και μεσήλικας γυναίκας. Αποκαλύπτεται όμως και εκ των αγγελιών και φωτορεπορτάζ εφημερίδων και περιοδικών τα οποία βλέπουμε "άνευ αντιστάσεως" και ει τα σαλόνια των οικιών μας. Νεαρά και νεαροί φωτογραφίζονται γυμνοί δι' ελάχιστα ευρώ (500) δια να γίνουν εξώφυλλα εις περιοδικά κοσμικού "κουτσομπολιού" ενώ λαμβάνουν πολύ ολιγώτερα δια την παρουσιάσιν των εις τας εσωτερικάς σελίδας αυτών. Η πορνογραφία εξοικονώνει το κοινόν με την χυδαία λέξιν, την φράσιν, την εικόνα, την σχέσιν, εμπειρίαν και συμβάλλει αποφασιστικώς εις την διαμόρφωσιν των ηθών, εθίμων, του σεβασμού τους ενός προς τον άλλον, του σεβασμού μεταξύ των συζύγων αλλά και του κοινωνικού ιστού. Η πορνογραφία ερεθίζει τους νέους προς την πρώιμον σεξουαλικήν ζωήν, με αποτέλεσμα την κακήν σωματικήν πνευματικήν και ψυχικήν ανάπτυξιν. Ενθυμού-

μεθα τους παλαιούς εξομολόγους, οι οποίοι μας ετόνιζον ότι απαγορεύονται υπό της Εκκλησίας οι προγαμιαίαι σχέσεις αλλά και ο αναντιστοιχισμός. Διότι και, εις τα δύο περιπτώσεις έχομεν σωματικήν και ψυχικήν καταστροφήν. Μας έφερον δε ως παράδειγμα το αγλάδι, το οποίον λαμβάνει πολύ ε-

με τους πρώτους ερεθισμούς και τραυματισμούς. Την πρόωρον ερωτικήν ζωήν ακολουθούν άλλαι καταχρήσεις ως είναι: τα ξενύχτια, η νικοτίνη, το αλκοόλ, τα ναρκωτικά (εις διαφόρους μορφάς χαπιών ή εκστάσεως). Τα αφροδίσια νοσήματα, αι πρόωροι εγκυμοσύναι και εκτρώσεις, οι ψυχι-

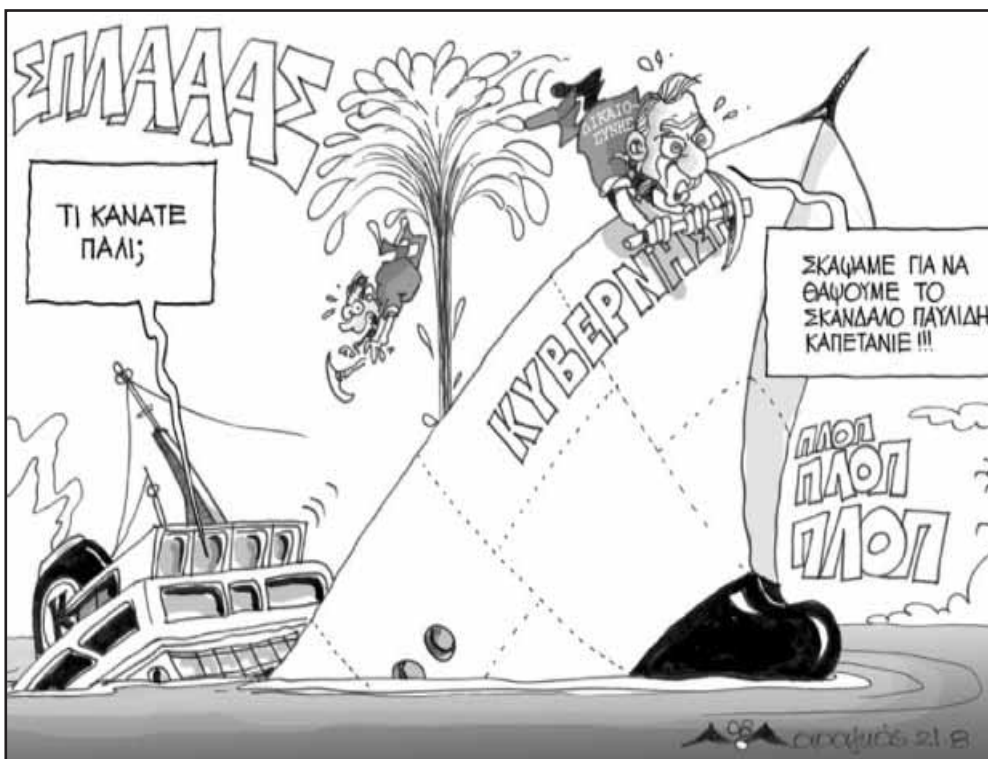
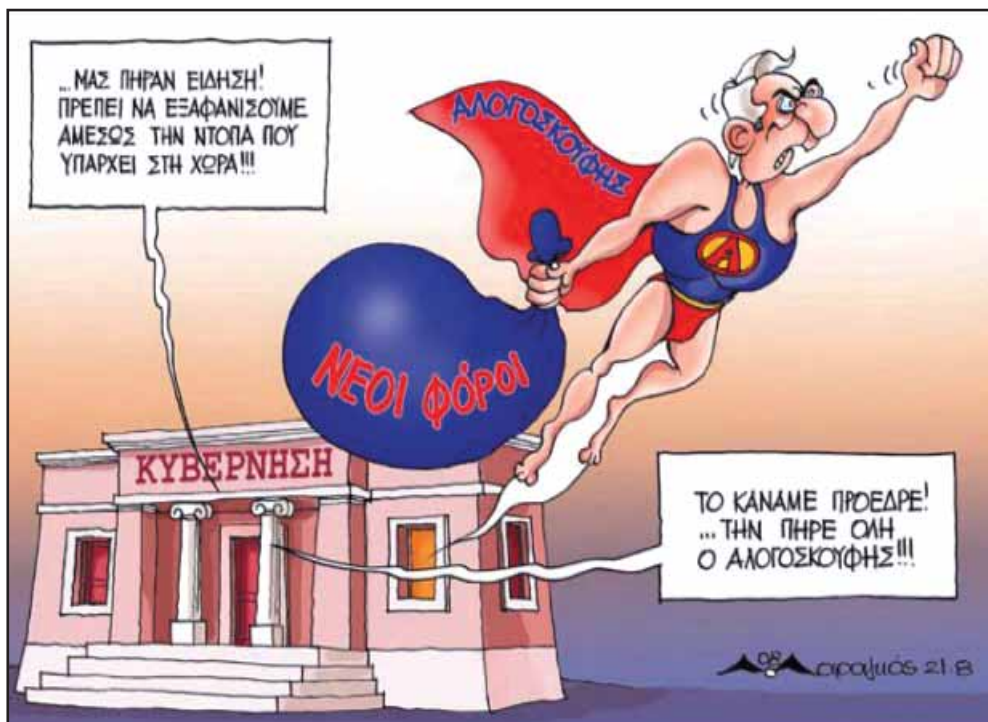
γει το ρούχο, ή σαν το σκουλήκι που τρώει και φθείρει τη ρίζα του δένδρου. Με αυτόν τον τρόπον διαλύονται αι προσδοκίαι των νέων. Η πορνογραφία, πολιτικοί, δημοσιογράφοι, δήμαρχοι, πνευματικοί και εκκλησιαστικοί ταγοί, είναι επικίνδυνος διότι παραλύει τον θεσμόν της οικογενείας, ο οποίος είναι ο σπουδαιότερος κρίκος της κοινωνικής ζωής. Η πορνογραφία διαβρώνει, καταλύει, καταδαφίζει πρότυπα χωρίς να τα αντικαθιστά με νέα, πρωτίστως οι πνευματικοί και εκκλησιαστικοί ταγοί, να σημάνουν συναγερομένον δια την αντιμετώπισιν του φαινομένου.

Ευχαριστώ εντίμως για την φιλοξενίαν και την δημοσίευσιν
Καλλίδης Θωμάς
Chester Hill NSW

S.O.S. ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

νωρίς το σχήμα και το χρώμα του. Αλλά χρειάζεται πολύ ακόμα χρόνο δια να αποκτήσει τους χυμούς και την γεύσιν της ωριμότητας. Βεβαίως, δια μάλαξιν εξαναγκάζεται να μαλακώσει, αλλά δεν ωριμάζει ποτέ, απλώς τραυματίζεται. Το ίδιο γίνεται και με τον νέον ο οποίος ουδέποτε θα ωριμάσει

κοί και σωματικοί τραυματισμοί (π.χ. επακόλουθοι των εκτρώσεων), κατάθλιψης, απογοητεύσεις, μελαγχολία (depression), μαύροι κύκλοι περίξ των οφθαλμών, μαύρη ψυχή και εις ωρισμένας περιπτώσεις μια μαύρη πλάκα ως επίλογος. Και όλα αυτά μοιάζουν σαν το σκώρο που αδιόρατα κατατρώ-

Κύπρο μας Μάνα μας πληγωμένη

Μακριά τραβάει η λευτεριά
μεγάλος γίνεται ο πόνος
ψηλά πετάνε τα πουλιά
στενέβει πια ο δρόμος.

Δεν βλέπω λύση κοντινή
βαριά πατά η μπότα
βαριά ζυγώνει η αυγή
τρεμοσβητά τα φώτα.

Έχασε περίσσια ομορφιά
έχασες το σπιτικό σου
βαριά σε πλάκωσε σκλαβιά
μάννα, ο τόπος είναι δικός σου.

Προπαγάνδα -σκορπούν και
μπαιμπειές
ρίζες βάλανε βαθιά
ημέρες δεν έρχονται καλές
μάννα, πατρίδα μας γλυκιά.

Στενάζω στου χρόνου την απο-
νία
οι τάφοι έχουν ραγίσει
λυπημένα πετάνε τα πουλιά
στερέψε πια η βρύση.

Τις παραδεισένιες ομορφιές
βοργιάς τις έχει σαρώσει
μαγεμένες ερωτικές βραδιές
την καρδιά μου, έχουν πληγώσει.

Των ονείρων εσύ λιμάνι
αλησμόνητες της νιότης βραδιές
γύρω τάφοι χωρίς λιβάνι
χάθηκε το όμορφο το χτες.

Παλιά γυρίζουν μεγαλεία

ρήμωσαν οι άγιες εκκλησιές
του Αττίλα η μανία
πληγές σ' άνοιξε πολλές.

Χάθηκε πια η υπομονή
μόνο, υποσχέσεις και λόγια
μάννα, δικιά σου είναι η γη
την καταπάτησαν και παίζουν
κομπολόγια.

Χρόνια πολλά περάσανε
ελπίδες κι όνειρα χαμένα
τους δρόμους τους εφράξανε
και ζούμε ταπεινωμένα.

Η λύση τράβηξε μακριά
γύρω όλα θαμμένα
πάρτε το χαμπάρι βρε παιδιά
η γη στέγνωσε - ζητάει αίμα.

Δεν έχει νόημα η ζωή
να είναι σκλαβωμένη
καινούρια ζητάμε ανατολή
κι όλοι μονιασμένοι.

Ελεύθεροι στην πατρική γη
ελεύθερα να ζούμε
ελεύθερα να πετάει το πουλί
εκείνο που χάσαμε, να ξανα-
βρούμε.

Στεφάνια δάφνης ν' απλώσουμε
ήρωες να γίνουμε
κι αν στην μάχη πέσουμε
παρά, σκλάβοι να ζούμε.

Μετά τιμής
Από κ. Ι.Γ. Βασιλείου